

[Morten Lauge.]
 ninger, som er fremsat mange gange, og som ikke har fået noget væsentligt videre resultat. — Vi har fået nogle budgetoverslag, som naturligvis er til nogen støtte, men jeg anser ikke det for at være løsningen. — skal jeg gå over til det, som jo må være dagsordenens mening, og først sige nogle enkelte bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet.

Det, skal vi sige mellemstore af dem skyldes de tidligere regeringspartier, som i realiteten med deres ændringsforslag forsøger at fjerne lovservicen og derved hindre ethvert fremskridt, først og fremmest den nødvendige reparation af den skævhed på det socialpolitiske område, som den forrige regering bl. a. ved hjælp af sin just så smukt omtalte støvsugergang fik sat i værk. Det er naturligvis klart, at socialistisk folkeparti ikke på en sådan måde kan stemme for en begrænsning af udviklingen, og jeg synes, at hvis vi ikke kunne have set det klart på forslaget's ordlyd, så har vi kunnet se det klart ikke mindst i de motiveringer, hr. Henry Christensen og fru Grethe Philip har givet for de to partiers syn på det pågældende ændringsforslag.

Når man skal se på de noget større og væsentligere ændringsforslag, må man naturligvis som sædvanlig vende sig til socialistisk folkepartis forslag om at fjerne militærudgifterne, som vi jo har fremsat trofast, hver gang vi har haft lejlighed til det her i tinget, og vi kan jo dog glæde os over én ting, nemlig, at det almindelige indtryk af militærets betydning for vor sikkerhed er passende svækket år for år, og at disse udgifter formodentlig på bedste vis er ved at rådne op nedefra. Det drejer sig jo om mange symptomer; et af de tydelige er det forhold, som findes i den almindelige indstilling over for værnepligten, som viser, at det, man kunne kalde den folkelige baggrund bag ved det danske militærvæsen, bliver stadig mere og mere svækket. Så jeg vil tro, at med lidt længere frist, end der ellers plejer at være med vores positive ideer, vil det jo også nok vise sig, at dette forslag vil få en stadig lykkeligere skæbne, som vi kommer frem i tiden. Men jeg forventer altså ikke at få et flertal for det ved denne behandling. Jeg skal blot nævne, at det er et forslag, som, hvis vi vedtog det, kunne gøre det unødvendigt at foretage yderligere kule-

gravning, for den besparelse, der herved ville være opnået, ville være tilstrækkelig til at løse de spørgsmål, som er stillet op for os. Jeg gør opmærksom på, at vi som senere begivenheder har vist, i vores forslag udmærket kunne have taget civilbeskyttelsen med. Vi har længe anset det for at være en forholdsvis unyttig ting, men dog ikke med det samme odium, som hviler over de militære udgifter.

Blandt de ændringsforslag, mit parti har stillet, er der også nogle forslag rettet imod forskellige ansatte i forbindelse med vores eventuelle indtræden i De europæiske Fællesskaber. Vi stemmer ikke imod disse stillinger for at forhindre, at der bliver givet oplysninger, men jeg har den opfattelse, at en meget beskeden gruppe af embedsmænd ville være i stand til at fremskaffe de oplysninger, der er nødvendige. Vi stemmer i virkeligheden imod dem også med et andet perspektiv, nemlig det klare perspektiv, at tilslutning til De europæiske Fællesskaber på en lang række områder vil betyde en vækst i administrationen, en vækst i bureaukratiet, hvor disse beskedne forslag, der nu foreligger, kun kan betragtes som en ganske spag forsmag. Det er i virkeligheden en af de oplysninger, som hører til i denne debat, og som vi formodentlig gerne skulle få præciseret: hvor meget de bureaukratiske udgifter i virkeligheden bliver i forbindelse med dansk indtræden i De europæiske Fællesskaber, hvis noget sådant skulle komme på tale.

Blandt vore ændringsforslag har der fra flere sider været ytret en større eller mindre sympati over for forslaget om at tilbagekalde Danmarks udmeldelse af ESRO, den europæiske rumfartsorganisation. Jeg vil meget stærkt ønske, at jeg her i dag kan opnå så helt klare og faste tilsagn om, at vi ikke træder ud af den europæiske rumfartsorganisation, at vi kan tage dette forslag tilbage. Det hører jo til den slags forslag, som man naturligvis kan stille til et finanslovsforslag, men som mere ligner et aktstykke, men på den anden side, hvis jeg ikke har sikkerhed for, at vi ser aktstykket, må vi naturligvis prøve på, hvor langt folks gode vilje strækker, når den sag virkelig bliver sat frem til en afgørelse. Jeg anser dette ikke alene for at være et spørgsmål for dansk forskning; det er måske endda en